

Het kosmische hart en de nieuwe IK BEN

Ster verschijningen van 11 augustus- 13 augustus.

In dit artikel breng ik vier sterrenverschijningen samen die deze week plaatsvinden en die ons, wanneer we ze samen met hun gemeenschappelijke thema bekijken, kunnen leiden naar een meer expansieve multidimensionale en levende verbeelding voor deze tijd. Daarbij hoort ook de overweging van de kruiskwartaaldag van 1 augustus als overkoepelend beeld voor het seizoen. Deze gebeurtenissen zijn, in de volgorde van hoe ze in het artikel worden gepresenteerd:

- ☆ de piekdagen van de Perseïden-meteorenregen, 11-13 aug
- ☆ de zon die de sterren van Leeuw binnengaat, 11 aug
- ☆ de benedenconjunctie van Venus met de zon in Leeuw, 13 aug
- ☆ de heliacale opkomst van Sirius. 10-16 aug
(verschillende data afhankelijk van de breedtegraad)

Er zou een boek geschreven kunnen worden over de esoterische betekenis van deze gebeurtenissen die in deze week samenkomen. Mijn bedoeling met dit korte artikel is om wat aanwijzingen en gedachten te geven die je hopelijk de komende dagen met je mee kunt dragen om, als er niets anders is, simpelweg een bewustzijn te stimuleren van het grote universum van sterren om ons heen en hun kosmische werkingen. De eerste drie gebeurtenissen vinden jaarlijks op ongeveer dezelfde data plaats, je kunt ze dus aan je kalender toevoegen. Dit jaar komt daar de Venus-zon conjunctie bij.

Je zou kunnen zeggen dat augustus in het algemeen een belangrijke overgangsmaand is, die begint op 1 augustus met de kruiskwartdag (het midden tussen zomerzonnenuwende en herfstequinox), wat voor de Kelten Lughnasdh was. Het is afgeleid van de combinatie van de naam Lugh, die een god van de zon was, een verlossergod, en het woord nas, of dood. Lugh stichtte dit festival als een begrafenisfeest voor een aardgodin, in sommige opzichten verwant aan het Persephone-verhaal van de Grieken. Er zijn verschillende interpretaties, maar in het algemeen hebben ze allemaal te maken met de levenskrachten van de zon die in materie worden opgenomen; het afsterven van het vegetatieve leven tot vruchten van de oogst, de substantie van de aarde; de rijpe tarwekorrels die dan de aardse bron van leven worden, het brood, aardse bron van leven, het brood des levens. Onder de Christenen werd het Lamass of 'Brooddag', wanneer na de tarweoogst broden werden gebakken, gebakken oogstbroden werden gezegend en in vier delen gebroken door de priesters.

In ons kosmisch tijdperk gaat de zon op 11 augustus over van de sterren van Kreeft naar de sterren van Leeuw, wat ook een zonovergang markeert van het naar binnen gekeerde omsluitende gebaar van Kreeft, of je zou kunnen zeggen het rijpende/materialiserende gebaar van Kreeft, naar een gebaar van verbondenheid tussen de hogere perifere ongemanifesteerde krachten van de zon en de in het centrum geboren zaadnatuur van de zon. In zekere zin worden in deze rijpingstijd zowel materiële vruchten voor levensonderhoud gecreëerd, als het nieuwe zaad voor het leven dat komen gaat en dat wordt gevormd en vormgegeven vanuit de periferie.

Deze zonzadkracht die uit de periferie wordt gehaald om in de aarde geboren te worden, is vervat in de natuur van Leeuw, dezelfde zaadkracht die we ons 'ik' noemen. Later zullen we naar dit kosmische zaadkrachtbeeld kijken. We kunnen in Leeuw zelfs een beeld zien van de gezonde kosmische relatie tussen dit hogere Zon-Ik en het centrische zaad-Ik dat we ervaren als innerlijk zelf. Dit kan ons meenemen om na te denken over de vragen rond de relatie in ons tussen deze twee ikken en de vraag naar de betekenis van 'Niet ik, maar Christus in mij'.

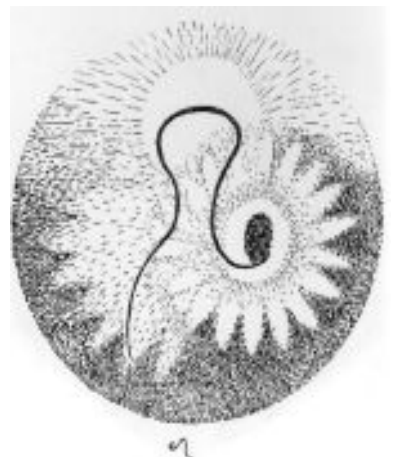
In termen van de jaarcyclus is het deze 'Zon -Ik' kracht die in ons geoogst is gedurende de zomer, die zich nu, samen met de Perseïden, voorbereidt op onze afdaling naar de herfst, met de kracht van Michaël, om de duisternis van de materie en die krachten die afgescheiden zijn van het goddelijke licht te ontmoeten. In die zin is de overgang van de zon naar de sterren van de Leeuw het jaarlijkse hoogtepunt van de Perseïden-meteorieten die kosmisch ijzer door de atmosfeer verspreiden. De afbeelding rechts toont het astronomische 'stralingspunt' van de meteorietenregen die deze week zijn hoogtepunt bereikt in de afbeelding van het sterrenbeeld Perseus, in het bijzonder in het zwaard van Perseus/Michaël. Rudolf Steiner beschrijft deze meteorietenregen als volgt:

De impulsen die vervat zijn in het verspreide ijzer (van meteorieten) beginnen een speciale betekenis te krijgen voor menselijke wezens: ze worden in de kosmos ingezet ten dienste van het spirituele door een bijzonder spiritueel wezen, die opnieuw een speciale betekenis krijgt en die we de Michaëlgeest noemen... Het kosmische ijzer met zijn spirituele werkzaamheid maakt het mogelijk voor de Michaëlgeest om te bemiddelen tussen de bovenzinnelijke wereld en de zintuiglijke wereld van de aarde. (Rudolf Steiner, Den Haag, 1923)

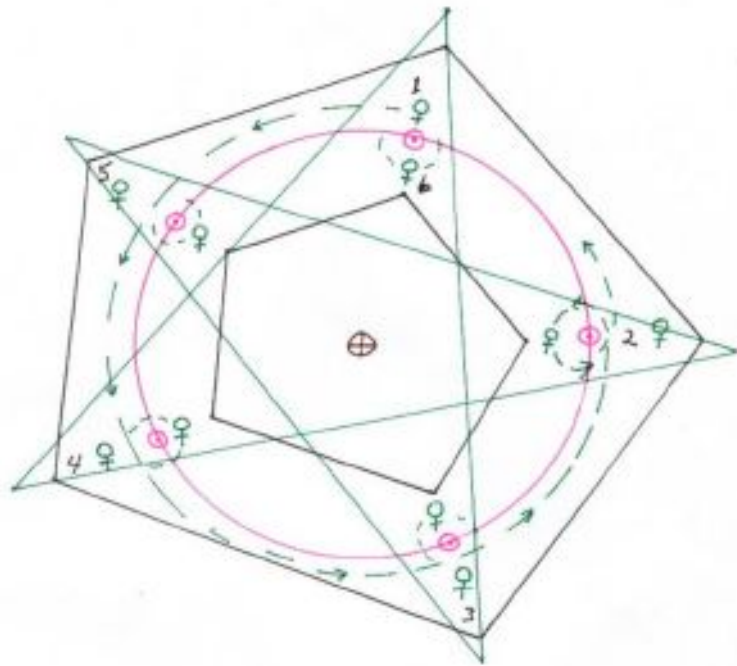
Men kan deze relatie tussen de zon die Leeuw binnengaat en samenvallend met de piek van de Perseïdenmeteorieten, ook zien in de verbinding met de krachten van het hart, die Leeuw draagt als kosmische vormende kracht, en die de plek zijn van deze spirituele zaadkracht van het Zonne-Ik. In *het Michaëlmysterie of Antroposofische Leidinggevende Gedachten* brengt Rudolf Steiner het nieuwe denken van Michaël in verband met het hart: *Harten beginnen gedachten te hebben, dat is het nieuwe denken met het hart*. Het is Michaels bedoeling dat in de toekomst intelligentie door mensenharten zal stromen en verbonden zal zijn met dezelfde goddelijke geestelijke krachten die de mens in het begin der tijden hebben geschapen. Opnieuw hebben we hier een verbeelding van deze stroom van Leeuw tussen de periferie (goddelijke spirituele krachten/ kosmische Ik) en het centrum, het menselijke hart/centrische Ik.

Deze afbeelding rechts is een nieuw symbool voor Leeuw. Rudolf Steiner werkte samen met kunstenaar Imma von Eckardstein, uit Frankrijk, om deze nieuwe afbeeldingen te ontwikkelen met de bedoeling dat ze het werken met de 'Seelenkalender' [Weekspreuken] ondersteunen. Het beeld is vergelijkbaar met het nieuwe symbool dat Willi Sucher voorstelt (zie mijn boek en videocursus over de Zodiac), dat een perifere cirkel voorstelt die verbonden is met een vloeiende lijn die hem verbindt met het kleine cirkeltje in het centrum. Dit geeft aan de ene kant het hart aan, niet als een orgaan dat vanuit het centrum pulseert, maar als een verlevendigd centrum en geactiveerd door perifere krachten. Het is ook een symbool voor het ware ego, dat ook niet pulseert vanuit het centrum, maar zijn ware aard vindt in het centrum, zijn ware aard vindt in de instroom van gemeenschap met anderen, zowel menselijk als goddelijk, zodat het geen centraal punt alleen is, maar eerder gevormd en verlevendigd wordt door de stromende gemeenschap met de grotere periferie.

In relatie tot dit thema brengen twee gebeurtenissen met sterren me een stap verder in deze contemplatie gedurende deze tijd van augustus van de nieuwe hart-IK BEN krachten die gecultiveerd moeten worden. Een daarvan is de heliacale opkomst van Sirius waar ik later op in zal gaan. Maar eerst hebben we, op 13 augustus, een inferieure conjunctie van Venus met de zon in de sterren van Leeuw. Voor degenen die mijn boek hebben gelezen, of naar mijn cursus hebben geluisterd, of Wil-

li's werk in *Kosmisch Christendom* hebben gelezen, weten dat Venus in haar conjuncties met de zon over een periode van acht jaar een dubbel pentagram vormt aan de hemel, in de loop van de

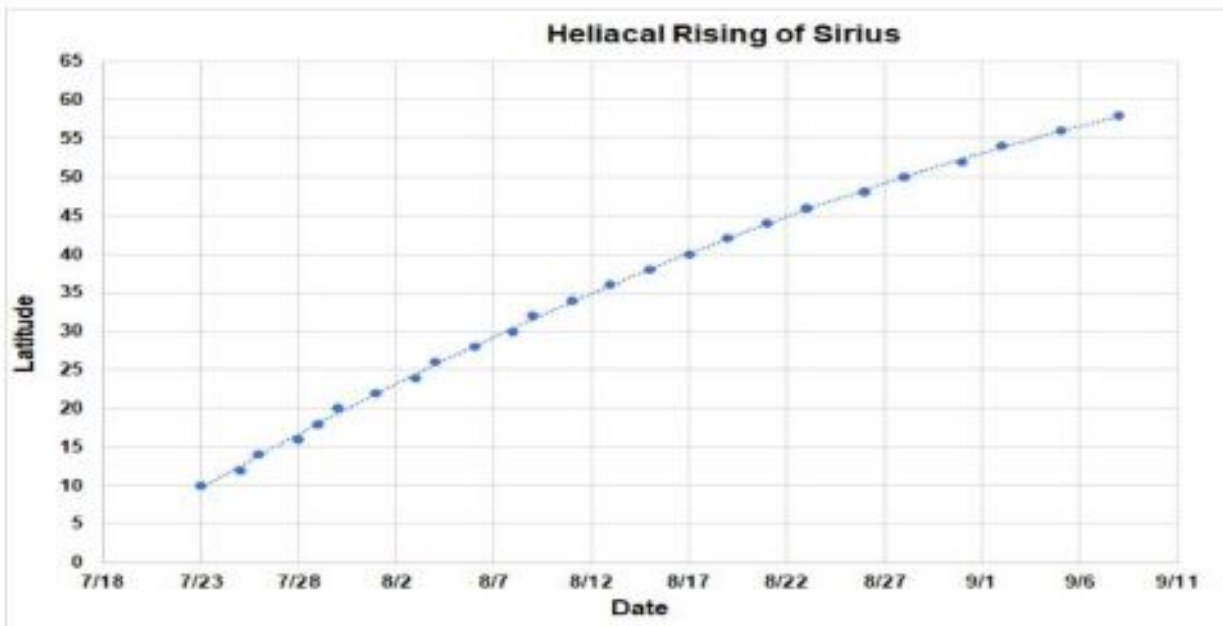

tijd. Dit pentagram blijft intact maar draait langzaam achteruit door de volledige dierenriem over een periode van ongeveer 1200 jaar. Toch blijven de vijf punten bestaan en kunnen ze worden teruggevoerd, zoals Willi Sucher heeft gedaan, en in verband worden gebracht met vijf 'genezingen' die in de evangeliën worden beschreven. Deze genezingen zijn niet zozeer fysieke genezingen, maar eerder beschrijvingen van de genezing van stromingen uit de oude mysteriën door het stichten van nieuwe Christusmysteriën op aarde. Venus is diep verbonden met deze mysteriën. Twee ervan staan buiten de drie jaren van Christus belichaming. Eén daarvan is het bezoek van Jezus aan de Essene gemeenschap kort voor de Doop en de laatste is verbonden met de gebeurtenis

van Saulus/Paulus bij Damascus. De andere drie vallen binnen de drie jaar. Een specifieke conjunctie kan worden teruggevoerd en draagt zo de etherische herinneringskracht met zich mee van de opwekking van Lazarus, waar we nu met deze conjunctie 'binnenstappen' en actief in ons eigen leven kunnen opnemen. De oorspronkelijke Venus/zon conjunctie bij de opwekking van Lazarus vond plaats bij de overgang van Vissen naar Ram. Je zou hierin het hoogtepunt van zijn incarnatie als Lazarus in het laatste sterrenbeeld Vissen en de inwijding of geboorte van de nieuwe mens, van Johannes, door de kosmische IK BEN van Ram die een nieuwe cyclus van incarnaties begon, met het eerste sterrenbeeld van de dierenriem, Ram. Momenteel is deze hoek/herinnering aan de Lazarus gebeurtenis in de sterren van Leeuw, waar het is voorgevallen sinds deze samenstand in 1903 en zal doorgaan tot 2031 wanneer het pentagram doordraaiend het naar de sterren in Kreeft brengt.

De heliacale opkomst van Sirius is de dag waarop de ster Sirius voor zonsopgang voor het eerst boven de oostelijke horizon te zien is. Hij komt dus in het oosten op net voor zonsopgang. De datum varieert een beetje afhankelijk van je breedtegraad, maar voor ongeveer 41° Noord (New York) zal het ongeveer 12 augustus zijn. Heliacale opkomst is de relatie van een ster tot de zon (heliacaal = helio) en de oostelijke horizon (zonsopkomstpunt). Je zou misschien kunnen zeggen dat deze opkomst als een stellaire Ascendant-beeld voor het jaar is en een Ascendant-impuls voor het jaar draagt van Sirius. Het zal vanaf dan zichtbaar zijn terwijl het de nachtelijke hemel doorkruist tot aan de lente, het Descendant-punt van zijn jaar. Gedurende deze maanden schijnt hij als de helderste ster aan de hemel, die gemakkelijk te vinden is door de drie sterren van de gordel van Orion naar beneden te volgen om hem te lokaliseren. Sirius staat rond Driekoningen om middernacht recht boven ons hoofd en om twaalf uur 's middags recht onder ons, wat betekent dat hij omhoog schijnt door het middelpunt van de aarde terwijl de zon ertegenover staat tijdens de dag van Driekoningen, de dag van het offer van Zarathoestra/Jezus om zijn lichaam te offeren aan de incarnerende Christus Logos (hierop wordt later teruggekomen).

Dus tijdens de jaarlijkse cyclus heeft Sirius op Driekoningen een Midhemel/Nadir, middag/middernacht, ego-verticale kwaliteit in tegenstelling tot nu met een *Ascendant*, zonsopgang horizontale kwaliteit. Bekijk de grafiek hieronder of google de opkomende datum voor je eigen locatie op de aardbol en ga dan voor zonsopgang naar buiten met een helder oostelijk uitzicht om Sirius te zien opkomen.

Onlangs ontving ik een e-mail van iemand die vroeg naar het zogenaamde 'Leeuwenportaal' waarover in de astrologie wordt gesproken wanneer de zon op één lijn staat met de ster Sirius in Leeuw. De hele portaalperiode zou lopen van eind juli tot ongeveer half augustus. Sirius staat echter niet in het teken Leeuw maar op 14° tropisch in het teken Kreeft. In de astroföfie, waarbij de ware sterren worden gebruikt en niet de tropische tekens, staat de zon dan in het sterrenbeeld Tweelingen op één lijn met Sirius, wat een ander onderwerp is. Zonder verder in te gaan in het 'portaal van de leeuw' in de astrologie, kunnen we, in deze belangrijke tijd van de heliacale opkomst van Sirius tijdens de Perseïden meteoren en de zon die de Leeuw binnengaat, een diepere blik werpen op de ster Sirius. Zoals ik het waarneem, spreekt deze samenloop van gebeurtenissen midden augustus tot een rijker begrip van het spirituele gebaar van Leeuw in relatie tot de nieuwe kosmische gemeenschap vanuit de nieuwe 'ik'-ervaring die we geroepen zijn te ontwikkelen.

Voor de oude Egyptenaren was Sirius een zeer belangrijke ster en het opkomen ervan markeerde de datum waarop de Nijl zou aanzwollen en het water van nieuw leven en vernieuwende vruchtbaarheid zou brengen aan het land, wat het begin van hun nieuwe jaar markeerde. De ster werd voor de Grieken Sodpet of Sothis genoemd en was een manifestatie van Isis. In *'The House of the Hidden Places'*, gepubliceerd in 1895, verdiept de auteur W. Marshall Adams zich in de inwijdingsrituelen van het oude Egypte die beschreven staan in het Dodenboek en die plaatsvonden in de Grote Piramide van Gizeh. Hij beschrijft de rol van Sirius als volgt:

Daarom was de Grote Piramide zo gebouwd dat, op dit heilige moment, het licht van de Hondster viel op de vierkante 'Steen van God' aan het bovenste uiteinde van de Grote Galerij, neerdalend op het hoofd van de hogepriester, die de super zonnekracht ontving en via zijn eigen geperfectioneerde zonneliċhaam trachtte deze extra stimulans voor de inwijding door te geven aan andere ingewijden. Deze extra stimulatie voor de evolutie van hun goddelijkheid door te geven. Dit was dan het doel van de 'Steen van God', waarop in het ritueel Osiris zit om hem (de verlichte) de Atf-kroon of hemels licht te schenken.

De inwijding was zo getimed dat Sirius door de eigenlijke deur of poort van de piramide naar beneden in de kamer scheen als kosmische spirituele kracht voor de ingewijde.

Deze speciale betekenis van Sirius werd gedragen door vele esoterische broederschappen en stond centraal in de Vrijmetselaars gemeenschap. Het werd vaak afgebeeld in de kunst en architectuur van hun loges. Hij werd de Verblindende Ster genoemd. *(De Verblindende Ster) stelde oorspronke-*

lijk SIRIUS voor, of de Hond-ster, de voorloper van de overstroming van de Nijl; de God ANUBIS, metgezel van ISIS in haar zoektocht naar het lichaam van OSIRIS, haar broer en echtgenoot. Toen werd het het beeld van HORUS, de zoon van OSIRIS, zelf ook gesymboliseerd door de zon, de schepper van de seizoenen en de God van de Tijd; zoon van ISIS, die de universele natuur was, hijzelf de primitieve materie, onuitputtelijke bron van Leven, vonk van ongeschapen vuur, universeel zaad van alle wezens [het Woord].... Om perfectie te bereiken moet de ingewijde met succes het volgende begrijpen en verinnerlijken de duale aard van de wereld (goed en kwaad; mannelijk en vrouwelijk; etc.) met succes begrijpen en verinnerlijken door middel van een alchemistische metamorfose. Dit concept wordt symbolisch weergegeven door de vereniging van Osiris en Isis om geboorte te geven aan Horus, het sterrenkind, de Christusachtige figuur, de geperfectioneerde mens van de Vrijmetselarij - die wordt gelijkgesteld aan de Verblindende Ster. (Uit: Moraal en Dogma van de Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, essays samengesteld door Albert Pike, voor het eerst gepubliceerd in 1871)

Sirius heeft dan een speciale betekenis voor de Vrijmetselaars in relatie tot het Christus/sterrenkind geboren uit Isis/Sophia. Dit beeld van Sirius als 'de heilige plaats' en het 'zaad van alle schepselen' en zijn speciale plaats in esoterische broederschappen en de inwijdingen van het oude Egypte, brengt ons bij de vraag naar de ware spirituele aard van dit kosmische wezen/ster/plek, en, om voort te borduren op het zaad-beeld, naar zijn heliacale opkomst als de zon Leeuw binnengaat met zijn zaad/hart/'IK BEN' potentialiteit. In veel bronnen die ik heb onderzocht kan men verwijzingen vinden naar Sirius als de kosmische of galactische bron van onze spirituele zon, de hogere octaaf van de stellaire logos. Het heeft veel vragen bij me opgeroepen, onbeantwoorde vragen, maar vragen die in zekere zin zijn in zekere zin worden aangevuld, of misschien beter, verlicht door wat Rudolf Steiner over Sirius zegt.

Vanaf 1998 (3 x 666) vonden wij van het Astrosophy Center (dat nu niet meer actief is, hoewel het werk wordt voortgezet op astrosophy.com) het belangrijk om te beginnen met het publiceren van een tijdschrift voor astrosofie [Zie een link onderaan dit artikel*]. Dit werd geboren en geïnspireerd met name door de hieronder geciteerde opmerkingen van Steiner over het 'middelpunt van de aarde' en ons toenmalige denken over het jaar 1998 in relatie tot 666. In 1924 antwoordde Rudolf Steiner op een vraag van gravin von Keyserlingk over de ster Sirius. (Dit wordt herinnerd in haar boek Koberwitz 1924. De graaf en gravin von Keyserlingk waren leerlingen van Steiner en het was op hun landgoed dat Steiner de landbouw cursus gaf met Pinksteren, 1924):

Toen Rudolf Steiner de vorige keer bij ons op bezoek was, had hij iets gezegd dat me sindsdien veel aan het denken heeft gezet: hier op aarde kun je de deuren sluiten, maar in de geestelijke wereld is dat anders. Op Sirius wordt alles gehoord wat de mensen denken. Vervolgens had ik gezocht naar alles wat ik kon vinden om de identiteit van Sirius te begrijpen. De mythologie vertelde me alleen dat dit de ster van Zarathustra was en dat hij werd vereerd als Isis in het sterrenbeeld de Hond. Ook de Astronomische Cursus kon me geen duidelijkheid verschaffen over het geheim van Sirius. Dus dacht ik dat ik de vraag op een andere manier moest benaderen en stelde hem als volgt: Waar is het rijk in de hemel en in de kosmos waar alle menselijk lijden en alle menselijke vreugde wordt opgemerkt? ... Ik vroeg Rudolf Steiner ernaar en hij zei: 'Sirius is het Hart van Jezus-Zarathustra en het is in de diepte van de aarde.' Vervolgens maakte Rudolf Steiner een eenvoudige schets en sprak langzaam, zodat ik het kon opschrijven: 'Sirius is de kosmische gedachte die Christus van zijn eigen hart maakt - zo bevindt het zich in de aarde'. Hij tekende een kromme, die de aarde aangaf en schreef 'stofwisseling en vervulling', alsof de gedachten die vanuit het hart van Christus, dus vanuit de zon, door Sirius werden gestuurd, naar het middelpunt van de aarde werden geleid. Van daaruit zouden ze door de stofwisseling tot vervulling komen.

Eerder noemde ik de positie van Sirius ten tijde van Driekoningen, die overdag door de aarde omhoog schijnt met de zon ertegenover. Dit biedt mij misschien een glimp van wat Steiner zou kun-

nen bedoelen als hij zegt dat *Sirius het hart van Jezus-Zarathustra is in de diepte van de aarde* en dat het zich *in de aarde bevindt*. Is het beeld van Sirius stralend door het centrum van de aarde tegenover de zon op Driekoningen een sterbeeld, en één aspect, van wat bedoeld wordt met het hart van Jezus-Zarathustra in de diepte van de aarde? Welke mysteries liggen hierin verborgen? Het is duidelijk dat deze ster dan verbonden is met de lange stroom van het werk van Zarathustra, de grootste zon ingewijde die belichaamd werd als Jezus om de incarnatie van de Zon Logos voor te bereiden. Wat betekent het voor het nieuwe werk van Sirius in relatie tot het nieuwe werk van Zarathustra sinds Christus zich verenigde met de aarde? Kan dit voor ons licht schijnen op de voortdurende taak van Zarathustra, die Hermes van het oude Egypte en Mozes inwijdde, en de mysteriën van de zon door de evolutie heen leidde tot het hoogtepunt en de overgang van zijn taak met zijn offerdaad voor Christus? Volgens Steiner werkt hij nu als de Meester Jezus in het bevorderen van de wereldevolutie naar de realisatie van het ware Christendom. Steiner spreekt ook over Meester Jezus in het bijzonder in relatie tot de hartkrachten van het christendom. We kunnen ook overwegen wat Steiner zei over het verbinden van Sirius met de 'kosmische gedachte' en met Christus eigen hart, waarbij hij een kromme trekt van zon, door Sirius naar het middelpunt van de aarde. Is dit ook verbonden met de Michael zon activiteit als zijn 'aangezicht' en de gevallen intelligentie in de aarde in relatie tot Sirius en Zijn Hart?

We hebben veel vragen en veel uitdagende gedachten over Sirius die hier niet kunnen worden 'opgelost', maar waarvan ik hoop dat ze, net als voor mij, iets worden om mee te nemen in de verdere beschouwing van Sirius en de sterren in het algemeen, evenals een potentiële bron voor verder onderzoek, waarvan ik in dit artikel een aantal fragmenten heb gedeeld. Zoals ik in het begin al zei, zou elk van deze onderwerpen het verdienen om veel meer over geschreven en overwogen te worden. Ik wilde ze echter in verband brengen met onze thema's in dit artikel en het opbouwen van een grote verbeeldingskracht in deze week. We hebben gekeken naar de heliacale opkomst van Sirius wanneer de zon de sterren van Leeuw binnengaat; de Zon/Venus conjunctie die de kosmische herinnering draagt aan de eerste inwijding door Christus van Lazarus en de grondlegging van het nieuwe werk van Johannes; en we nemen in dit beeld ook de Perseïdenmeteoren op die de oproep van Michaël aankondigen om 'met het hart te denken' en de verhardende aardse intelligentie terug te brengen tot een kosmische intelligentie zodat er in onze tijd een nieuwe cultuur van het denkende hart, van de Universele Mens, kan worden gesticht. Ik denk dat het in onze huidige tijd voor iedereen duidelijk is hoe de tegenkrachten werken aan het 'doden van het hart' van de mensheid door middel van polarisatie, nationalisme, haat en geweld. Kan de mensheid de 'lege plaats' in het midden vullen, de lege plaats van het hart? Het is onze taak om Christus, de ware IK BEN in het midden te plaatsen. Mogen we dit met ons meedragen nu we deze tijd van Michaël binnengaan.

Harten zullen gedachten krijgen, dat is de nieuwe manier van denken met het hart.

Jonathan Hilton
10 augustus 2023
astrosofie.nl

* Hier bedoeld de Sirius Stars Journals die ook in Nederland, vertaald werden uitgegeven door Marcel fontein en op deze [link](#) op de website van Jonathan zijn te vinden.